

Dobrý den, moji milí v Pardubicích!

Brzy to budou dva roky, co žijeme ve válce. Nejvíce se modlíme za to, aby válka skončila. Všichni jsme velmi unaveni..... ale víme, že Bůh má pro Ukrajinu plán a ten Boží je samozřejmě lepší než náš. Kéž se jeho plány s námi a s celou naší zemí naplní! Chceme, aby se dny smutku pro naši zemi zkrátily. Je tu tolik slz, krve a nespravedlnosti.

Svoboda však není dána zadarmo... Nadešel čas, aby naše země zaplatila za nezávislost, za vlastní identitu. Jak dlouho to bude trvat, nevíme. Ale nechceme se vzdát... Díky Bohu, že je v našem městě klid. I když sirény houkají často. Děláme svou práci. Církev se stará o uprchlíky (v církevní budově nyní žijí 4), o vdovy, děti ze sociálně slabých rodin... Hodně mužů je mobilizováno do armády. Všichni obyvatelé našeho města sbírají plechovky

na petrolejové zákopové svíčky, sbírají víčka od plastových lahví, pak vyrábějí protézy. Mnoho lidí dělá pouliční trhy (prodávají sušenky a buchty a mnoho dalších věcí) a posílají peníze pro vojáky. My posíláme peníze na opravy dronů pořád. V každé kavárně visí mnoho poukazů na kávu a věci pro armádu. Každý voják si může v kavárně dát zdarma kávu nebo něco k jídlu. Mnoho lidí něco nakoupí a pak hostí vojáky přímo na ulici, protože téměř v každé rodině je někdo z mužů v armádě. A všichni lidé se k vojákům chovají jako k vlastní rodině. Je to velmi dojemné. Modlete se za naši zemi, drazí přátelé! Jsme vděční všem zemím za podporu, za přístřeší pro uprchlíky, za finanční pomoc, za vojenskou pomoc. Modlíme se za ukončení války!

stromek stojí celý leden. (Někde ho mají i déle ☺). Leden nám připomíná, že svátky ještě neskončily! Leden nám také přináší zimní prázdniny, což je taktéž velmi významné.

Děti samozřejmě milují prázdniny. Obzvlášť šťastné jsou, když napadne sníh. Když máme to štěstí a je hodně sněhu, stavíme sněhovými koulemi a sjíždíme ledové skluzavky. Ale už dva roky sněží velmi málo. Ovšem mráz tedy je! Dněpr je zamrzlý a my se často aktivně procházíme podél ledové řeky! Pohledy na široký Dněpr jsou úžasné! Jak Bůh krásně stvořil naši zemi, zejména naši Ukrajinu. Nedávno jsme bruslili na řece a mnoho lidí, kteří kolem nás projížděli po silnici, se zastavovalo a dívali se na nás. Možná vzpomínali na své dětství?

Zimní prázdniny proletěly tak rychle!

Prosinec a leden jsou jedny z našich nejoblíbenějších měsíců v roce. Prosinec je plný očekávání Vánoc, vánočních písní, dárků, naděje, že nový rok bude lepší, všichni sníme a modlíme se, aby válka brzy skončila a všichni naši vojáci se vrátili domů, ke svým rodinám, do svých domovů. Na Ukrajině je v mnoha rodinách tradicí, že ozdobený vánoční

V zimě je na ledě spousta rybářů. Děti si se zájmem povídaly s rybářem o jeho úlovcích. Říkal, že jeho žena takovými malými rybami krmí kuřata.

Je velmi zajímavé podívat se ze strany řeky pěkně zblízka na malé lodě a bárky, které se na zimu zastavily v našem říčním přístavu.

Je velmi příjemné po procházce a bruslení v mrazu zajít do kavárny nebo se občerstvit přímo na zamrzlé řece.

Bylo to nezapomenutelné dobrodružství!

Zaměření na hudbu

O prázdninách jsme s dětmi dělali spoustu hudebních aktivit. Chci, aby se hudba stala pro děti dobrým kamarádem. Samozřejmě vím, že v budoucnu nebude mít každý doma klavír. Děti nebudou moci hrát, když budou smutné nebo úzkostné. Ale jakmile si hudbu zamilují, mohou ji poslouchat a najdou v ní klid a oporu. Kromě toho hudba rozvíjí mozkovou činnost. Proto této oblasti věnuji hodně času.

Nyní máme čtyři děti (Nataša, Kira, Vika a Art'om), které se aktivně učí hrát na klavír. Art'om se také učí hrát na kytaru. Nataša se učí už více než rok a dělá velké pokroky. Ostatní děti začaly hrát na klavír nedávno a velmi je to baví, i když je to pro ně někdy obtížné.

Obzvlášť těžké to připadá Vice, ale chce se učit a já ji v tom všemožně podporuji. Nika, to je naše paní učitelka, co učí všeobecnou rytmiku, je velmi zábavná!

Když se někdo učí hrát, ostatní děti připravují jídlo, někdo se jde koupat, někdo si čte. Někdy, když hodně sněží, Art'om odklízí sníh ze dvora. Děti rády vaří jídlo, hlavně mají rády smažené brambory a saláty. Naobědváme se a pak hrajeme stolní hry. Je to čas na budování vřelých, přátelských vztahů. Takhle se snažím naplnit jejich "košík" hřejivými vzpomínkami na dětství.

Pomáháme rodinám, které se ocitly v těžké životní situaci.

Rodina Viky a Vlada se přestěhovala do jiného domu. Starý dům, ve kterém žili, je v havarijním stavu. Majitel jednoho z opuštěných domů odjel do zahraničí a umožnil této rodině, aby v jeho domě nějakou dobu bydlela.

Tento dům se nachází na okraji našeho města a v jeho okolí je několik opuštěných domů. Doufáme, že nebudou mít v tomto domě žádné problémy.

V rodině se sedmi dětmi (Kira, Nast'a a Maxim chodí do našeho denního centra) došlo k hádce. Jejich otec rodinu opustil, snad se rodiče brzy usmíří, ale nyní je situace v rodině velmi vypjatá. Potraviny, které jsem přivezla, byly velmi užitečné. Děti měly radost z ovoce a sladkostí. Jejich babička špatně vidí a často trpí vysokým krevním tlakem. Starší dívky se často hádají s maminkou, protože je maminka nutí hlídat mladší děti. Tato rodina potřebuje zvláštní milost.

Problémy má i rodina Ilji a Máši. Psala jsem vám, že Maxim (jejich otec) se vrátil z vězení. Pracuje, provedl menší opravy v domě, vymaloval zdi, udělal elektrinu. Ale Maxim děti velmi rozmazluje. Je k dětem tak měkký, že jim nezvládne nic odepřít. Nedávno Maxim koupil synovi chytrý telefon a Ilja teď na něm bez ustání hraje hry. Maxim zatím na moje rady nedá, i když se vším souhlasí :).

Jednou nebo dvakrát měsíčně doručuji sociálně slabým rodinám tašky s potravinami. Tyto tři rodiny jsou relativně dobře situované, ale velmi potřebné. Arťom žije s babičkou z jejího důchodu. Kristina žije s maminkou, pronajímají si pokoj na ubytovně, maminka pracuje jako dělnice v továrně za malý plat. Malá Anička žije s maminkou, tatínkem a čerstvě narozenou Nastou v malém dvoupokojovém domku. Tatínek byl čtyřikrát trestaný, ale nyní je členem naší církve. Pracuje všude, kde je práce.

Nataša teď bydlí u mě. V jejím domě není světlo, voda ani žádné vybavení. Maminka začala občas chodit do kostela, ale často pije a dům je špinavý a hygienicky nevyhovující. Nataša a já často navštěvujeme její matku a nosíme jí jídlo.

Jsem velmi vděčná za vaši podporu naší služby. Velmi potřebujeme vaše modlitby, aby nám Bůh dal vítězství nad zlem a zastavil válku.

Kéž Bůh žehná vám, vaší zemi, vaší církvi a vašim rodinám!

Novinky za leden a únor 2024

zasílá

Irina Klimova, Ržiščev, Ukrajina